

[Hans Hansen.]

Aars Jubilæum, viser, at Værdistigningen af den nøgne Jord i Esbjerg i de 60 Aar fra 1868 til 1928 efter Vurderingen udgjorde 21 Mill. Kr., og disse Oplysninger er givet af selve Esbjergs Borgmester. Disse Værdier er naturligvis ikke skabt af den enkelte Borger i Esbjerg, men er først og fremmest fremkommet, fordi Havnen blev anlagt som Eksporthavn, og dernæst fordi dygtige, driftige Mennesker har bosat sig paa dette Sted og har draget andre Mennesker til. Dette giver en stærk Begrundelse for at gaa til en saadan Foranstaltning, som det foreliggende Lovforslag gaar ud paa.

Der er et Par Ting, jeg gerne vil have Lov at gøre nogle kritiske Bemærkninger om. Det har allerede været berørt af tidligere Ordførere her i Dag. Det drejer sig om Lovforslagets § 11. Jeg mener, at det af rent praktiske Grunde er umuligt, at § 11 kan blive staaende i den Form, den har, fordi jeg mener, der vil blive, vi kan godt sige, en Uendelighed af Andragender til Finansministeren om at faa Nedsættelse, og jeg tror ikke, det vil være muligt at tage Hensyn til alle disse Andragender. Jeg mener heller ikke, der er nogen som helst Grund til at have en Regel, der fritager Folk for at betale Afgift af en Værdi, som de slet ikke selv har skabt; det maa absolut være ens for alle uden Hensyn til, om det er store eller smaa Arealer, store eller smaa Værdier, det drejer sig om. Her kan man ikke faa Plads til Velfærdsbetragtninger, det er et Spørgsmaal om Ret og Uret. Saa vidt jeg kan se, kan denne § 11 helt stryges, den behøver ikke at være i Lovforslaget.

Det ærede Medlem Hr. Fibiger var inde paa nogle Betragtninger, der gik ud paa, at det var naturligt, at der blev givet Erstatning, naar Grundenes Værdi faldt. Ja, det vilde være naturligt i det Øjeblik, man tager Konsekvensen af Grundværdistigningsskatten, nemlig gennem Grundskyld at inddrage alle nuværende Værdier; naar der saa gennem Vurderingerne konstateres en Nedgang i Værdierne, skal man jo ingen Grundskyld betale, og derigennem vil der jo blive en Erstatning. Men selv om vi nu i Øjeblikket ikke har en saadan Grundskyld, men kun har en Grundværdistigningsafgift, er det klart, at man ikke skal betale Afgift, hvis Værdien af Grunden er faldet, saa der gives Lejlighed til en vis Form for Erstatning derved, at man fritages for Afgifter paa Grund af en Nedgang i Værdierne.

Jeg henstiller altsaa, at man lader den Bestemmelse udgaa, der siger, at Finansmini-

steren kan skønne over, hvem der skal betale Afgiften.

Fraenkel: Der er Lovforslag, som i mig nedfælder en vis Irritation, i Grunden ikke saa meget ved det, der staar i dem, som ved den Motivering, der gives af dem. Jeg hører ikke til dem, der besvimer, fordi den ene eller den anden Samfundsgruppe gerne vil have sit Arbejde bedre betalt eller vil skaffe sig bedre Vilkaar paa det ene eller det andet Omraade — det vil jeg selv gerne, og det antager jeg, alle andre Mennesker ogsaa gerne vil, og det, der er Ret for den ene, skulde ogsaa være billigt for den anden —, men jeg kan ikke lide, at man, naar man fremkommer med saadanne Krav, camouflerer dem under en Optræden, som om man var ædlere og bedre end andre Mennesker.

Men dette kommer netop frem ved Lovforslag som det foreliggende og er kommet frem Gang paa Gang i den Diskussion, vi nu har ført i 3 Dage. Der er en Frase, der har været staaende under denne Diskussion, det er Udtrykket: de arbejdsskabte Samfundsværdier — det er ligefrem vanskeligt at lære denne Frase udenad. Jeg maa tilstaa, at paa mig har den den Virkning, at jeg faar Kvalme af at høre den. Som om der var noget Menneske herinde, der ikke med stor Fornøjelse saa en Appelsin, hvad enten den var samfundsskabt eller ikke, falde i sin Turban, uden at spørge om, hvorvidt han havde slidt og slæbt for den i Dage og Aar! Det er der jo ikke! Derfor synes jeg, at vi skulde lade være med at skabe os ved at optræde, som om vi var Ærkeengle.

Maaske er det rigtigt, maaske er det nyttigt for nogle at stille Krav som i Lovforslaget, hvis man ad den Vej kunde komme den egentlige Jordspekulation til Livs; kunde man det, skulde jeg med langt større Sympati se paa dette Lovforslag, end jeg gør, men jeg tror nu ikke, det vil være muligt at komme denne Spekulation til Livs. Naar jeg gerne vil den til Livs, er det saamænd ikke saa meget, fordi nogle Mennesker ved denne Spekulation muligvis kan tjene sig et større Beløb, men det er, fordi jeg anser det for skadeligt, at der stadig er et Spekulationsmoment i Landbrugserhvervet.

Men det er altsaa disse arbejdsskabte Samfundsværdier, som man indignerens over skal tilfalde nogle, og det er jo ganske særlig Jorden, disse arbejdsskabte Samfundsværdier klæber ved. Det er imidlertid paa dette bestemte Punkt, en af Henry Georges fundamentale Misforstaaelser ligger, for